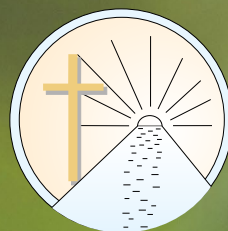

SIONS

Missionstidning

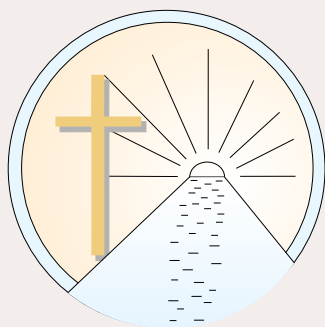

Nr 5/2025

1925–2025

Sions Missionstidning
fyller 100 år!

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

ANSVARIG REDAKTÖR

Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 217 5410

REDAKTIONSRÅD

Ida Snellman, Kristian Gädd-
näs, Magnus Enlund, Eva
Hagnäs, Karl-Henrik Snellman,
Joel Ahlvik

LAYOUT

Firma David Forsblom
Tfn +358 50 408 6989
david.l.e.forsblom@gmail.com

ISSN 1455-8882 (print)

ISSN 2490-0869 (web)

TRYCK

Forsberg Print&Package
Group Oy

SIONS

Missionstidning

Nr 5/2025

REDAKTÖRENS HÄLSNING Sions Missionstidning
– ett färskt olivblad 4-7

Kristi förnedring och upphöjelse 8-9

Till pappor inför mors dag 10-11

BARNATRO Att vara trogen i det lilla 12-13

Hur såg världen ut i Zions
Missionstidning begynnelse 14-15

Sions Missionstidning 100 år 16-17

Kvinnorna i Sions Missionstidning 18-19

Gustaf Westerlund
– en bibelsprängd farbror 20-21

Likt vårdagssol i morgonglöd 22

VARDAGSTRO Livet och årstiderna 23

UR ANDRA TIDNINGAR Trygga rum 24-25

Annonser och information om
prenumerationer 26-27

Kommande helgdagar

Andra söndagen efter påsk (Misericordia Domini) • Joh 10:11-16 • Den gode herden

Tredje söndagen efter påsk (Jubilate) • Joh 16:16-23 • Guds folks hemlängtan

Fjärde söndagen efter påsk (Cantate) • Joh 16:5-15 • Himmelrikets medborgare i världen

Femte söndagen efter påsk (Bönsöndagen, Rogate) • Joh 16:23-33 • Hjärtats samtal med Gud

Kristi himmelsfärsdag • Mark 16:14-20 • Den upphöjde Herren

BEKÄNNELSESKRIFTERNA

Stora katekesen

Ett kristligt, hälsosamt och nödvändigt företal och en trogen, allvarlig förmaning av d:r Martin Luther till alla kristna, i synnerhet till alla kyrkoherdar och predikanter, att de dagligen väl öva sig själva och städse med flit undervisa andra i katekesen, som innehåller summan eller en kort sammanfattning av den Heliga Skrift.

Men det säger jag beträffande mig själv: Jag är också en doktor och predikant, ja, så lärd och erfaren som någon av dessa, vilka äro så uppblåsta och säkra; och dock gör jag som ett barn, som man undervisar i katekesen. Jag läser och upprepar även högt ord för ord, om morgonen och när jag eljest har tid, de Tio buden, Tron, Fader vår, psalmer

m.m. Och dessutom måste jag ännu dagligen läsa och studera och kan dock icke bestå så väl som jag önskade, utan måste alltjämt vara ett barn och en lärjunge i katekesen och är detta också gärna. Men dessa, fina struntförnäma herrar [präster och predikanter] vilja med en genomläsning strax vara de lärdeste bland doktorer, mena sig kunna allt och ingenting mer behöva. Javäl, sådant är också ett säkert tecken på att de förakta både sitt ämbete och folkets själar, ja, därtill Gud och hans ord, och de äro icke allenast nära att falla, de hava redan alltför gruvligen fallit. Och de behövde väl bliva barn igen och börja lära det ABC, som de mena sig för länge sedan ha gjort ifrån sig med barnskorna. ✚

MÖTES- KALENDER

- 4.5 Skutnäs
- 11.5 Punsar
- 18.5 Näs, Lepplax
- 25.5 Närvilä
- 29.5 Kristi himmelsfärd
Skutnäs?

Och han sade till dem: »Det står skrivet att Messias ska lida och på tredje dagen uppstå från de döda, och att omvändelse och syndernas förlåtelse ska förkunnas i hans namn för alla folk, med början i Jerusalem. Ni är vittnen om detta. Och jag ska sända över er vad min Far har lovat. Men ni ska stanna här i staden tills ni har blivit rustade med kraft från höjden.« Sedan förde han dem ut till Betanias, och han lyfte sina händer och välsignade dem. Och medan han välsignade dem, lämnade han dem och lyftes upp till himlen. De tillbad honom och vände tillbaka till Jerusalem i stor glädje. Och de var ständigt i templet och prisade Gud.

LUKASEVANGELIET 24 : 46–53

Sions Missionstidning – ett färskt olivblad

SIONS MISSIONSTIDNING HAR TJÄNAT sina läsare i hundra år. Vi har all anledning att tacka Gud för alla dessa år som tidningen har utkommit. Utan Guds nåd och den helige Andes ledning skulle det inte ha varit möjligt.

Evangeliet är anledningen till att *Sions Missionstidning* finns. Det fullbordade frälsningsverket på Golgata och den tomma graven har varit livskällan för varje kristen genom årtusenden och fortsätter att vara det också för oss. Vi tror och bekänner tillsammans med våra fäder och mödrar den tro som de bekände i sin ungdom framför altaret, klädda i långa vita dräkter. Den tron har Bibeln gett, och om den vittnar katekesen. Tidningen vill fortsätta på denna beprövade väg och troget ta hand om sin lott i Jesu Kristi världsvida arbete för människornas frälsning.

I tidningens första nummer under den svenskspråkiga redaktören skriver Gustaf Westerlund och Alfred Fors om anledningen till att ge ut en svenskspråkig andlig tidning. Som orsak nämns »hugsvalelse och tröst för mångt fattigt, av sina alldagliga frestelser plågat Guds barn«. Som skäl att prenumerera på tidningen, även som en gåvotidning till en vän, motiverade Westerlund med att den gav möjligheten att ge »påminnelse om vad deras frid tillhör«. Detta borde ses som tidningens missionerande uppgift. Genom tidningen önskade man tjäna båda språkgrupperna, svensk- och finskspråkiga.

I aprilnumret 1975, under *Sions Missionstidnings* 50-årsjubileum, skrev Milda Wentin ord som på ett bra sätt har speglat tidningens uppgift: »Jag tror att denna vår anspråkslösa tidning är för mången det färska olivlöv som för med sig en hälsning från andra Guds barn. I synnerhet för dem som sällan får vara med på sammankomsterna och träffa andra troende.«

ANTALET PRENUMERANTER GENOM ÅREN

- År 1925 hade *Sions Missionstidning* cirka 500 prenumeranter.
- År 1975 hade tidningen cirka 1 500 prenumeranter.
- År 2025 har tidningen 2 583 prenumeranter; 2 158 stycken i Finland och 425 i Sverige och Norge.

TIDNINGEN I TIDERNAS STRÖM

Under hundra år har väckelsen i Österbotten gått igenom olika prövningar och perioder av tillväxt. Nya bönehus har byggts, och tidigare byggda har utvidgats – några till och med två gånger – för att ge plats åt en växande åhörarskara. Bönehusens verksamhet har utvecklats med barn- och ung-

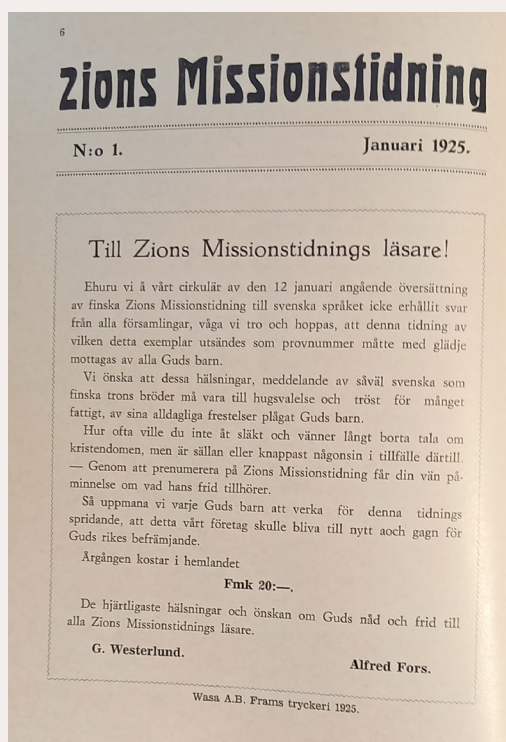
domsarbete samt diakoni och missionsarbete. Högmässan, som Jesus gav till sin kyrka, har blivit en naturlig del av bönehusverksamheten. Även prästdiakoner har kallats för att sköta pastorsuppgifter i vissa bönehus.

Bönehusen har också gjort framsteg inom det tekniska området: Radioutsändningar togs i bruk i Bosund för länge sedan, YouTube är dagens »radio« för den yngre generationen, och internet har gett nya möjligheter. Sociala medier tjänar medlemmarna genom snabb spridning av information. Människor nås mer effektivt, och budskapet når dem som ännu inte känner evangeliet.

I denna utveckling har Missionstidningen fått följa med och växa tillsammans med bönehusen i sin uppgift. Vi tror att Herren Jesus har lett bönehusen i den riktning de har gått. Budskapet har dock varit detsamma som tidigare: lagen och evangeliet har predikats, och Bibelns undervisning har haft en central plats – först i bönehusen och sedan även i *Sions Missionstidning*.

Skrivelserna har präglats av ett klart evangelium och Kristi förbarmande sinnelag mot varje kristen som behöver tröst och kämpar med sin svaghet. De som känner sig svaga i Kristus har bemötts med särskild tröst och förbönens ande.

Det allra första numret av *Zions Missionstidning*, utgivet i januari 1925.

Tidningens »linje« har från början varit den lutherska tron, kryddad med väckelsens uttryckssätt. På så sätt har både »prästen Laestadius« och »katekesläraren Raattamaa« fått sin röst hörd i tidningen.

TRE HUVUDSAKLIGA UPPGIFTER

Under sina utgivningsår har tidningen haft tre huvudsakliga uppgifter. För det första har den varit det som Milda beskrev som ett »färskt olivlöv« med hälsningar från himlen. Skrivelserna har präglats av ett klart evangelium och Kristi förbarmande sinnelag mot varje kristen som behöver tröst och kämpar med sin svaghet. De som känner sig svaga i Kristus har bemötts med särskild tröst och förbönens ande. Ofta har läsarna blivit tröstade med påminnelsen om den ovillkorliga förlåtelsen »i Jesu namn och dyrt utrunna försoningsblod«.

Den andra viktiga uppgiften har varit att stödja det uppväxande släktet och familjer i kristen fostran. Barnsidor och artiklar för ungdomar finns i varje nummer. Familjefrågor behandlas ur olika perspektiv, och samarbete sker med LFF:s familjearbetare Ann-Christin Snellman.

Den tredje viktiga uppgiften har varit att behandla aktuella tidsbundna frågor. Dessa har ofta varit läro- och kulturfrågor som rörelsen har mött. Efter den uppenbara liberaliseringen i samhället och brytningen av enhetskulturen i Finland, som började på 1960-talet, har skrivelserna alltmer behandlat aktuella frågor. Samhällsutvecklingen, förändringar i statskyrkan och rörelsen har belysts utifrån Bibelns perspektiv och auktoritet. Bibeln, som Guds ord, har varit den avgörande auktoriteten för varje artikel i tidningen.

UTMANINGEN

Tidningens första läsare var fiskare med sina familjer i Larsmo, bönder från Esse eller entreprenörer i Jakobstad. Folkskolan var ofta den enda utbildning de hade. Idag ser det helt annorlunda ut. Arbis och högskolor har gjort ett gott arbete i Österbotten. Folk är välutbildade yrkesmänniskor och kunniga husmödrar som följer samhällsdebatten.

Det som österbottningarna har vunnit i utbildning har de förlorat i kunskap om den kristna tron. När folkskolan avskaffades, tog grundskolan en helt annan inriktning på religionsundervisningen. Idag har vi kommit till den punkt där skolor inte ens vågar spela klassisk musik med bibliska referenser av rädsla för klagomål. Religionsundervisningens omfattning har minskat drastiskt.

Tillsammans med utbildningen kommer också nya frågor som våra fäder aldrig behövde möta. Tidsepoken som Jouko Talonen behandlar i sin artikel i denna tidning

jämfört med vår tid är som två skilda världar. Den enorma ideologiska förändring som Europa har genomgått – med marxism, vetenskapstro, feminism och allmän liberalisering – bär med sig frågor vars bakgrund behöver belysas i ljuset av kristen tro. Därför behövs artiklar i tidningen som analyserar dessa frågor och erbjuder en tydlig kristen syn på människan och livet.

TIDNINGEN UTVECKLAS

Bönehusen har utvecklat tidningens organisation via LFF:s styrelse. Under flera år har bönehusen haft möjlighet att utnämna sina representanter i tidningens redaktion. På detta sätt kommer bönehusens röst tydligare fram i tidningen.

Nya skribenter söks bland »vanligt folk», och bönehusens representanter har fått i uppgift att hitta personer i sina församlingar som kan skriva om sitt liv och Herrens ledning. Det har dock varit en utmaning att hitta skribenter. Kom med och hjälp oss! Berätta för andra läsare hur Gud har hjälpt dig.

SIONS MISSIONSTIDNINGS REDAKTÖRER GENOM ÅREN

Gustaf Westerlund • 1925–1931
Vilho Heikki Kivioja • 1932–1957
Erik Wentin • 1958–1975
Bengt Pettersson • 1976–1983
Markus Ventin • 1983–1997
Börje Mård • 1998–2007
Anders Värnström • 2008–2011
Tomas Gäddnäs • 2011–2019
Vesa Pöyhtäri • 2019–

Om Gud vill och världen står, inleds efter jubileumsåret *Sions*

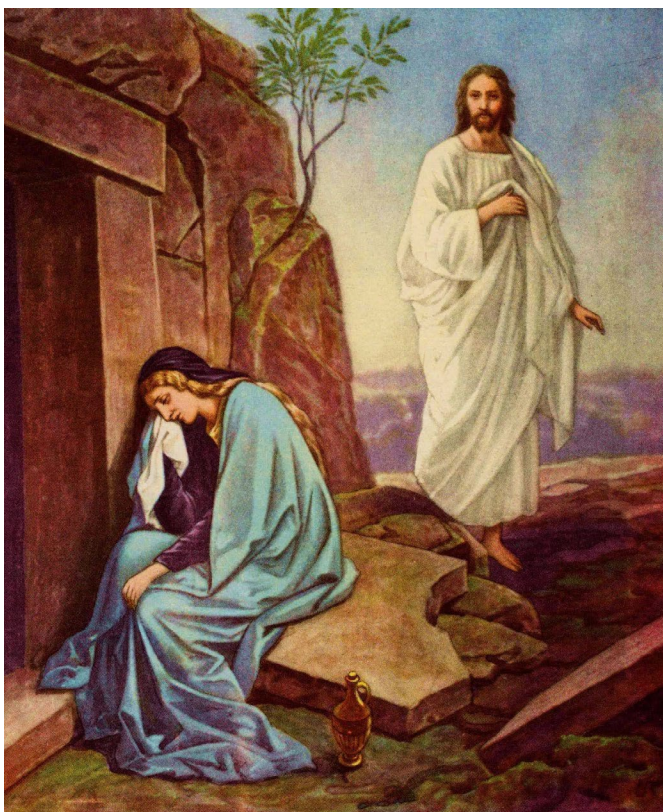
Missionstidnings andra århundrade.

I en enkät som genomfördes våren 2025 önskade läsarna att fler fotografier i tidningen skulle vara från Österbotten och verksamheter där. Tidningen vill gärna använda fler bilder från lokala fotografer och uppmuntrar fler att skicka in sina bilder. Om du har fotografering som hobby, kan du kontakta redaktionen.

DET ANDRA ÅRHUNDRADET

Om Gud vill och världen står, inleds efter jubileumsåret *Sions Missionstidnings* andra århundrade. Det är tryggt att vara kristen, för fastän världen ändras, ändras dock inte människan och Gud. Människan är fortfarande lika svag och syndig och behöver Guds frälsande gärningar för att bli frälst. Eftersom människan och Gud är oförändrade, kan inte en andlig tidnings innehåll förändras. Den tro som finns i Bibeln och varom de lutherska bekännelseskrifterna vittnar, vill vi genom denna tidning lära, tro och bekänna. Vi vill fortsätta vara väckelsekristna. Vi vill förkunna evangeliet om Jesu sår, där hela världens synd på en enda dag på Golgata blev försonad. Vi vill berätta var Gud delar ut denna frälsning åt syndare personligt genom syndaavlösning och sakramenten. Efter detta viktigaste fortsätter vi också med de andra viktiga sakerna. ✚

Vesa Pöyhtäri, ansvarig redaktör

Kristi förnedring och upphöjelse

GENOM KRISTI FÖRNEDRING och upphöjelse har åt oss syndare av Gud beretts en fullkomlig salighet. Vi hava fått dubbelt av Herrens hand för alla våra synder. Ty genom sin förnedring har Kristus blivit en fullkomlig försoning för våra och hela världens synder.

Till förnedringstillståndet hör hela Guds Sons människoblivande. Hans avlelse och födelse, omskärelse, fattigdom och förföljelse, lidande, död och begravning. Till Hans upphöjelse hör åter uppståndelsen och himmelsfärden m.m. Ty om Kristus icke hade uppstått, så hade vår tro varit fåfång och vi hade förblivit uti våra synder. Men – Gud

vare lov – Kristus är både död och uppstånden och är bliven Herre både över levande och döda. Därför kunde Jesus säga: *»Den som tror på mig, han skall leva, om han än död bleve, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen.»* Därför våga vi ännu tro och bekänna Jesus, att han är Herren och att Gud haver uppväckt honom ifrån de döda, och därigenom bliva vi saliga. Vår Herre Jesus har genom sitt lidande, sin död och uppståndelse blivit fullkomliggjord till allas vår salighets Hövding i enlighet med Guds förutbestämda råd.

Jesu förnedring och upphöjelse samt den salighet, som därav skulle följa, hava profe-

terna i tron och anden skådat och profeterat om. Guds son har också varit deras salighets Hövding. Därför säger aposteln, att han har fört många barn till härligheten. Då nu allt är fullbordat, som Gud genom sina heliga profeter kungjort, hava vi ej den ringaste orsak tvivla, att icke Han förmår föra oss till härligheten med sig.

Bröder och systrar allestädes. Jag förmanar mig själv samt eder, låtom oss akta på aposteln och översteprästen Jesus, den vi bekänna. Han är trofast. Han sitter på Guds högra sida. Det vill säga, att han har all makt i himmelen och på jorden, och regerar till dess alla hans ovänner varda lagda till hans fotapall. Om vi förbliva hans efterföljare en liten tid, i lära, leverne och lidande, så kunna vi trösta varandra därmed, att vi nu äro Guds barn, men det är icke ännu uppenbarat, vad vi skola varda. – En liten tid böra också vi vandra förnedringens och försakelsens väg samt böja oss under Guds mäktiga hand, så skall han även upphöja oss i sinom tid.

Under tiden vi vandra här i främlingslandet, må våra ögon vara vända på trons begynnare Herren Jesus, vilken, då han måtte haft glädje, led korset och aktade intet smäleken, och nu är han sittande på Gud Faderns högra sida. När aposteln betraktar denna Jesu förnedring och upphöjelse, använder han profeten Davids ord: En liten tid har Du låtit honom vara övergiven av änglarna, med ära och pris haver Du krönt honom och satt honom över dina händers verk. Denne Jesus, Fadrens enfödde son har varit alla de heligas arvedel och ljus. De har druckit ur den klippan och källan, men hava aldrig kommit till botten. Man må med aposteln förundrande utbrista: »O, vilken djuphet av den rikedom, som är både i Guds visdom och kunskap. Ty av honom och genom honom äro alla ting. Honom vare ära i evighet. Amen.«

Må denna skrivelse bara vara en erinran för Guds barn, att närma sig denna outtömliga källa, som är Jesus Kristus, sann Gud och sann människa.

Må denna skrivelse bara vara en erinran för Guds barn, att närma sig denna outtömliga källa, som är Jesus Kristus, sann Gud och sann människa. Och vad Han har gjort för oss, varom profeterna och apostlarna vittna uti den heliga skrift, detta är Guds ord och en rätt lära. Den visar oss till Guds rike, där Han också själv lovat vara när de sina alla dagar. Där hava vi förlossning genom hans blod, syndernas förlåtelse. Aposteln Paulus skriver till Timoteus: *»Efter du av barndomen har kunnat den heliga skrift, kan hon dig undervisa till salighet genom tron på Jesus Kristus.«*

Det är nödvändigt att läsa och rannsaka skriften. Icke att förstå så, att vi därigenom bliva saliga, det är allenast genom tron på Jesus Kristus, som vi bliva rättfärdiga, men vi böra tro på honom enligt skrifterna. Petrus förmanar oss att hålla skriften och skriften visar till Zion, som är Hans nåderike och kristliga församling här på jorden. Där tillbjuder Gud alla människor nåd, och de botfärdiga meddelar han syndernas förlåtelse genom andens ämbete. David säger: *»Saliga äro de, vilkas synder äro förlåtna och överskylda.«* Därföre må vi vara glada, ty fröjd i Herren är vår starkhet. +

G. Westerlund

Ur Zions Missionstidning 1927.

TILL PAPPOR INFÖR MORS DAG

MORS DAG ÄR FÖR MIG EN DAG då jag uppmärksammar min mamma, men lika mycket är det en dag då jag tänker på min fru och mina barn. Att tillsammans med barnen få ordna med kaffe på säng, pyssel och paket till min hustru och deras mamma är en vacker och efterlängtdad stund.

Tanken på den här stunden för mina tankar vidare till mitt faderskap. Hur kan jag leva för att min familj ska blomstra?

BLI MER LIK JESUS

Rom 12:2: *Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar honom.*

Om du, som jag, vill vara en man efter Guds sinne i din familj behöver du förändras. Ingen av oss är syndfri eller fullärd,

men Gud vägleder den ödmjuka där han går bedjande fram. Det andra du behöver inse är att samhället och kulturen omkring dig inte lär dig hur man är en pappa efter Guds vilja. Den kunskapen finns i Bibeln och bland andra kristna pappor.

Vill vi ha en förändring i familjen ska vi börja med oss själva. Vi kan inte ge tro åt någon, vi kan inte kräva förlåtelse. Gud tvingar sig inte heller på någon, utan Han räcker ut evangeliets gåva för oss att ta emot. Vi ska ta modell av Honom. Om du stör dig på något hos din hustru har du två val. Antingen försöker du ändra på din hustru och skadar er relation eller också ställer du dig framför spegeln och frågar dig hur du kan vara en kristen förebild i den här situationen. Vi är Jesu lärjungar och efterföljare. Du ska vara en pappa och make som din familj vill följa.

DU OCH DIN HUSTRU

Ef 5:25: *Ni män, älska era hustrur, så som Kristus har älskat församlingen och offrat sig för den.*

När jag kommer hem från jobbet ska min första uppgift vara att hitta min hustru och uppmärksamma henne, i mitt fall med en kram. Lyckas jag varje dag? Nej. Men det är ett medvetet mål. Som en kristen make har jag en uppgift som är större än något som dagens relationsexperter kan formulera. Gud har gett mig i uppdrag att bortse från mig själv och att utge mig för min hustru, så som Jesus har utgett sig för mig.

Om du inte har evangeliets kraft i ditt hjärta kommer du inte att klara av det här. Förlåt din hustru så som du har blivit förlåten, älska din hustru så som du har blivit älskad av Gud. Om du inte tagit emot förlåtelsen och inte känner dig älskad av Gud kommer du inte att kunna förlåta och älska din hustru. Därför min vän – allt kristet liv, också i äktenskapet, börjar och slutar med Jesus och Hans kärlek och försoning.

När jag känner av min synd och tron vacklar vet jag vad jag ska göra. Jag ska springa till Gud och kasta mig i Hans nådefulla och kärleksfulla famn. Om jag börjar störa mig på min hustru har jag lärt mig att jag ska göra samma sak. Jag ska ge henne tid och kärlek. Då kommer kärleken mellan oss att ta bort det som stör, och »kärleken överskyler många synder«.

DU OCH DINA BARN

Ef 6:2–4: *Hedra din far och mor. Detta är det första bud som har ett löfte: för att det skall gå dig väl och du skall leva länge på jorden. Och ni fäder, reta inte upp era barn, utan fostra och förmana dem i Herren.*

Ett barn väljer inte sin pappa, men vi väljer hurudana pappor vi är till våra barn. Relationen till pappa är den som mest påverkar barnets självbild och gudsbild. Hur

pappa bekräftar mig ger svaret på vem jag är och vem Gud är. Vi kommer att misslyckas, vi är inte fullkomliga. Men om vi har lärt barnen att leva med Jesus går de vidare i livet med Honom, och Han får fortsätta att forma deras självbild och gudsbild.

Vår uppgift är att älska våra barn som Gud älskar oss och att vara lika fulla av nåd och sanning som Han är mot oss. För att du ska kunna göra det här behöver du ha en likadan relation till Gud. Du behöver veta att Gud älskar dig mitt i din bristfällighet, du behöver leva i nåden och du behöver känna Guds rättfärdiga vilja. Då vet du allt man kan veta om kristet faderskap.

Nycklarna är kärlek, nåd och sanning. Gud sparar inte på kärleken. Han lät sin egen son dö för våra synders skull. Älska dina barn med all din kraft. Gud sparar inte på nåden. Han förlåter oss alla våra synder. Förlåt dina barn och be dina barn om förlåtelse. Gud tummar inte på sanningen för att det ska passa oss. Tumma inte på sanningen för att det ska passa dina barn.

ANDLIGT LEDARSKAP

Att vara pappa är att vara andlig ledare i familjen. Att vara andlig ledare är att tjäna, älska, förlåta och ge sitt liv för sin familj. Jesus visade oss hur man gör. Skillnaden är att Han var fullkomlig. Vi får göra det bristfälligt och inneslutna i nåden. Vi får leva i förlåtelsen och i kärleken.

Låt denna mors dag vara dagen då du tar ett stadigare tag om Guds hand och lever i och leder din familj med kärlek, nåd och sanning.

Herren välsigne dig och ditt uppdrag som pappa och make.

Guds frid vare med er! ✚

Daniel R Asplund

Att vara trogen i det lilla

GUDS FRID, KÄRA ÄLSKADE VÄNNER! Nu är våren här, allt vaknar till liv i naturen. Också människorna som nås av solens strålar vaknar ur vinterdvalan och vi beger oss sakta in mot sommarmånaderna juni, juli, augusti. Jag hoppas att ni ska få ett fint sommarlov. Att ni skall kunna ta del av naturen och att ni ska få umgås med era nära och kära. Att ni ska få vandra barfota i gräset men framför allt att ni ska få känna Guds närhet och kärlek.

Att vara trogen i det lilla. Vad betyder det? Och vad säger vår Bibel om det?

»Den som är trogen i det minsta, är också trogen i stort, och den som är ohederlig i det minsta är också ohederlig i stort« (Luk 16:10).

»Hans herre sade till honom: Bra gjort, du gode och trogne tjänare. Du har varit trogen i det lilla. Jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje« (Matt 25:23).

Att vara trogen i det lilla har en stor betydelse för oss kristna. Om vi inte är trogna i det som är litet, så kan vi inte heller påstå att vi är trogna i det stora.

Vi skall inte tänka: Åh, jag gjorde ju bara en liten dum grej det är verkligen inte så farligt. För Gud bryr sig om just dig och mig och vill att vi ska vandra på rätt väg genom livet, alltså på hans väg.

Men så är inte Gud heller någon som sitter på sin tron med en piska och slår oss när vi gör fel. Vi har en nådefull Gud och Jesus har dött för allt som blivit fel och därigenom får vi leva fria och glada. Men vi kan inte heller leva som om att vi inte hade någon Gud. Bara göra som vi själva vill och inte handla enligt Guds vilja om vi lever så är det svårt att säga att Gud är vår Herre.

Och så skall vi heller inte bli lagiska. Man kan inte i egen kraft försöka tvinga sig att göra Guds vilja i minsta lilla sak för att bli heligare. Vi kan inte förtjäna nåden för nåden har vi redan fått som gåva. Gud har redan gett dig Jesus. Gud har redan gett dig försoning för dina snedsteg. I stället skall vi låta Gud få bo i våra hjärtan och få råda där i kärlek.

Låt Gud sitta i ditt livs båt. Låt Gud vara kaptenen som tar dig mellan öarna på havet. På livets öar. Där du kommer att möta både glädje, sorg och besvikelser där du kommer att möta många olika slags människor. Fattiga och rika, hungriga och törstiga. Människor med andra kulturer, människor som inte ännu nåtts av budskapet. Låt Gud styra din båt och ditt liv så att du får tjäna i det lilla. Göra dom små sakerna. Fast de så handlar om att plocka upp ett skräp som ligger på fel plats eller i jämförelse att du får göra något riktigt gott för en annan människa. Båda två av dessa är stora i Guds ögon. Vi skall vara trogna i det lilla för då kan vi också vara det i större sammanhang. Gud älskar dig. Gud har dig kär. Gud vill vara kapten i ditt livs båt. Han vill styra dig mellan alla holmar och skär så att du till sist kommer fram till målet himmelen.

Gode Gud,
fast jag inte menar det
så händer det ibland
att jag är dum och orättvis
mot andra.

Det händer förstås också
att andra är dumma
eller orättvisa mot mig.

Jag vet att du vill
att alla människor ska vara vänner
och att du blir ledsen när vi är osams.
Men du vet ju också vad som blev fel
och varför det hände.

Tack för att du har gett oss ordet förlåt
Som suddar ut det vi ångrar.
Hjälp mig att säga: Förlåt mig.
Och att förlåta andra. Amen

Må Guds kärlek vila över er! +

Ingrid Tupeli

Allt som blir stort börjar smått
några toner är knappast en sång
Stort börjar smått
En dikt först fragment på en papperslapp
ett hus en modell i kartong
Stort börjar smått stort börjar smått
En tanke flög ner från himmelen
blev fångad du fick en idé
Stort börjar smått
En bild i ett hjärta en hemlig dröm
blir till verklighet alla kan se
Stort börjar smått stort börjar smått
Så var glad för den ringa
begynnelsen dag
I det enkla kan underverk gro
I de svaga finns kraften
att flytta på berg
Det är detta som kallas att tro
Men det börjar smått
börjar så smått

Det var många som rynkade
pannan och sa
Ta det lugnt det är ju bara ett barn
Stort börjar smått
När föräldrarna knappt
hade råd med ett hem
fick man ännu mer vatten på kvarn
Stort börjar smått stort börjar smått
Men en kvinna en man
runt de åttio förstod
för skumögda ser ofta mer
Stort börjar smått
Lyfte barnet mot himlen
i templet och sjöng
om frälsning försoning och fred
Stort börjar smått stort börjar smått
Så var glad för den ringa
begynnelsens dag
I det enkla kan underverk gro
I det svaga finns kraften
att flytta på berg
Det är detta som kallas att tro

Så var glad för den ringa
begynnelsens dag
I det enkla kan underverk gro
I det svaga finns kraften
att flytta på berg
Det är detta som kallas att tro
Men det börjar smått
börjar så smått stort börjar smått
stort börjar smått stort börjar smått

Presidentvalet 15–16.2.1925. Lauri Kristian Relander från Agrarförbundet valdes till republikens andra president samma år som Zions Missionstidning såg dagens ljus.

BILD: MUSEIVERKET

Hur såg världen ut i Zions Missionstidnings begynnelse?

ÅR 1925 LEVDE EUROPA i efterdyningar-
na av första världskriget. Versaillesfreden
(1919) hade avslutat kriget, men de stora
krigsskadestånd som de segrande makterna
hade ålagt det förlorande Tyskland skapa-
de betydande ekonomiska svårigheter. In-
flation var utbredd, och de ekonomiska och
sociala förhållandena gynnade ytterlighe-
tsrörelser, såsom Adolf Hitlers nationalso-
cialister. Den så kallade Weimarrepubliken
visade sig vara instabil, och åtta år senare
(1933) tog Hitler makten med alla dess för-
färliga konsekvenser.

I Ryssland hade bolsjevikerna (kommu-
nisterna) tagit makten 1917. Proletariatets
diktatur ersatte tsarväldet, och kejsardö-
met blev nu Unionen av socialistiska sov-

jetrepubliker. Under ledning av V.I. Le-
nin drev kommunisterna igenom drastiska
samhällsförändringar. Efter den initiala ka-
otiska perioden infann sig 1925 en mer sta-
bil fas, men några år senare tog J. V. Stalin
makten och utvecklade en brutal diktatur.
Den stalinistiska terrorn lämnade ett lång-
varigt avtryck i det sovjetiska samhället.

Efter första världskriget grundades Na-
tionernas förbund, med huvudkontor i Ge-
nève, i syfte att främja internationellt sam-
arbete. Organisationen visade sig dock vara
svag och förmådde inte stoppa den ut-
veckling som på 1930-talet ledde till andra
världskriget.

Finland hade förklarat sig självstän-
digt 1917 och upplevde året därpå ett in-

bördeskrig, vilket skapade en djup splittning i samhället. År 1925 hade läget dock stabiliserats något genom reformer som främjade social rättvisa. Regeringsformen från 1919 fastställde Finland som republik, med K. J. Ståhlberg som dess första president. Han betonade rättsstatens principer och strävade efter nationell enhet. Just 1925 blev landshövding Lauri Kristian Relander ny president. Han tillhörde Agrarförbundets högerflygel och var religiös, påverkad av den norska väckelsepredikanten Albert Lunde. Hans faster var gift med den kända laestadianska prästen Aatu Laitinen (1853–1923).

Finland upplevde en ekonomisk uppgångstid, men strejker och vänsteraktivism skapade irritation i borgerliga kretsar. Skyddskårer och Lotta Svärd-rörelsen var aktiva. Samhället var fortfarande starkt präglad av kristna värderingar och normer. Landet hade alkoholförbud, vilket dock visade sig ineffektivt. Religionsfrihetslagen, som trädde i kraft 1923, ledde inte till en massutskrivning från kyrkan bland den socialistiska arbetarklassen. År 1920 var 98 % av befolkningen medlemmar i Finlands evangelisk-lutherska kyrka, och år 1930 var siffran fortfarande 96 %. Kyrkan var starkt påverkad av väckelserörelser, särskilt läsarrörelsen, som ansågs vara en typisk uttrycksform för finsk kristendom.

LAESTADIANISMEN I FINLAND

Laestadianismen hade 1925 blivit en alltmer accepterad väckelserörelse i Finland. Kyrkorna blev mer öppna för laestadianska predikanter, trots att den emotionella stilen i deras möten ibland väckte förvåning. Ärkebiskop Gustaf Johanssons kritik av rörelsen hade dämpats något, och han såg viss positiv utveckling inom den nya väckelsen. Denna väckelse var aktiv i missionsarbete i Kina. Förstfödda laestadianerna var mer

koncentrerade till södra Finland, med Lahdis som centrum, och många av deras anhängare var företagare.

Den största laestadianska gruppen var gammallaestadianismen, organiserad kring Finlands fridsföreningars centralorganisation (SRK). Den var den dominerande religiösa rörelsen i många delar av Lappland och Österbotten. De stora sommarmöten, senare kända som suviseurat, samlade stora skaror. Inflytelserika predikanter inkluderade Juuso Runtti, Matti Suo, Matti Turunen, Pauli Rantala, Heikki Jussila och Juhani Rautio. Betydelsefulla präster var bland andra L. P. Tapaninen och O. H. Jussila. Den kristna folkhögskolan i Ylitornio, grundad 1923, erbjöd utbildning för unga inom rörelsen.

Gammallaestadianismen fick en viss politisk betydelse i det självständiga Finland, särskilt i de norra delarna av landet. Från 1919 hade rörelsens finskspråkiga anhängare alltmer anslutit sig till agrarförbundet, och det fanns laestadianska riksdagsledamöter inom partiet. År 1925 bildades en regering bestående av agrarförbundet och samlingspartiet, med K. A. Lohi (1870–1948), en bonde och predikant från Ranua, som minister utan portfölj. Han var den första laestadianska politikern att bli medlem av statsrådet.

Trots dess framgångar fanns spänningar inom gammallaestadianismen. Torne-dalslaestadianismen motsatte sig den starka centralstyrningen från Uleåborg. På grund av språkfrågor skilde sig den svenskspråkiga laestadianismen delvis från den finskspråkiga. I Österbotten var laestadianismens största centrum mellan Jakobstad och Karleby. Totalt beräknas det ha funnits cirka tusen svenskspråkiga laestadianer i regionen för hundra år sedan. +

Jouko Talonen

Sions Missionstidning 100 år

SIONS MISSIONSTIDNING HAR NU utgivits i 100 år inom den Laestadianska väckelserörelsen i Finland. Mellan åren 1914 och 1920 utgavs den som en översättning från *Siionin Lähetykslehti*, men på grund av sviktande antal prenumeranter lades den ner.

1925 beslöt predikanten Gustaf Vesterlund från Vasa samt kommerserådet Alfred Forss från Jakobstad, att göra ett nytt försök med tidningen. Forss, som var direktör inom skogsindustrin i Jakobstad och en förmögen man garanterade tidningens ekonomi. Han var född i ett kristet hem i Evijärvi år 1889 och var tvåspråkig. Han var den ledande personen inom Jakobstads Fridsförening fram till sin död år 1959 och fungerade också ofta som tolk. Det första numret av *Sions Missionstidning* utgavs i januari 1925 och Gustaf Vesterlund blev den första redaktören.

I början skrevs artiklarna till största delen av predikanter och till väckelsen hörande präster. Många artiklar från amerikanska emigranter inkom, de var fyllda av längtan både till det himmelska hemmet och till

hemtrakterna, ofta sändes hälsningar till vänner och speciellt till kringresande predikanter. Man levde nu i tiderna efter inbördeskriget och skrivelserna andas stor tacksamhet till Gud över Hans ledning. Inga artiklar publicerades som hade politisk färg, men vissa präster, speciellt kyrkoherde Väinö Havas skrev fosterländska artiklar.

Då tidningen började utkomma så lovade predikanten Pauli Rantala från Oulainen att medverka med artiklar i varje tidning. Rantala var en ledande personlighet och predikant. Han var mycket begåvad, men han saknade helt skolgång. Han var född i Enontekis år 1862 med namnet Keinovaa-ra, och kom till tro i Norge där han jobbade som ung. Han gifte sig med en änka från Siikajoki och tog hennes namn Rantala. Frun dog och han gifte om sig och bosatte sig med sin andra fru i Oulainen där han dog år 1936. Trots bristen på utbildning så gav han ut två böcker, *Herätyshuuto* och *Totuuden sana*. Efter hans död publicerades många av hans artiklar postumt.

Sommarmötena växte också fram un-

der dessa tider med sommarmötet i Larsmo kyrka första gången 1929. Tidigare hade man nog ordnat möten i bönehusen men nu öppnades kyrkorna som möteslokaler. Från dessa möten skrevs referat i tidningen, speciellt efter att kyrkoherden i Kalajoki, V. H. Kivioja tog över som redaktör år 1932. Vesterlund hade bräcklig hälsa och ville lämna över till yngre krafter. Kivioja skrev regelbundna referat i tidningen från mötena som en hälsning till dem som inte hade möjlighet att närvara. Referaten är nu guld värda för forskare och de fanns med i tidningen ända till 1990-talet.

Under 1930-talet skedde en splittring inom gammallaestadianismen och efter den föll en del präster och predikanter bort som skrivit regelbundet i tidningen men nya skribenter kom till, speciellt från de södra delarna av svenska tornedalen. Från 1940-talet kom några skribenter till som skrev regelbundet, bland dem tolken Maria Ventus från Karleby. Hon var en flitig skribent ända till sin död.

Från *Rauhan sana*, som började utkomma 1935, översattes många skrivelser av fru Alice Kivioja, hustru till redaktören och dessa publicerades i tidningen. Under krigsåren inkom en del skrivelser från soldater ute vid fronten. Dessa skrivelser tecknade en bild av den trygghet som kristna soldater hade genom tron på Jesus Kristus.

År 1945 ordnades försoningsmöten mellan de gammallaestadianska grupperingarna men de ledde inte till något bestående resultat. Kyrkoherden i Ylitornio, sedermera biskopen i Uleåborg, L. P. Tapaninen skrev några artiklar om försoningsmötena.

1958 blev kyrkoherde Erik Wentin redaktör och han fortsatte till år 1975. Under Eriks tid som redaktör blev minnesord över avlidna vanliga i tidningen. Erik publicerade många morgon- och aftonandakter som

han höll i radion. Bengt Pettersson tog över som redaktör år 1976 och han tog in en del skrivelser och betraktelser som publicerats i olika dagstidningar, bland annat *Jakobstads tidning* och *Haparandabladet*. 1983 valdes kyrkoherde Markus Ventin till redaktör och en nyhet då var utgivandet av *Sions jultidning*. Samtidigt förnyades tidningens layout, man hade mera färg på tidningarna samt fotografier. Under 70- och 80-talet skrevs mycket om hur man förstår sakramenten, speciellt dopets sakrament. Man märkte en viss skillnad mellan prästernas och lekmännens uppfattning i frågan. Lag och evangelium behandlades i många skrivelser. Redaktörerna införde ett antal plock ur Martin Luthers lärdomar i dessa frågor. Nu blev barnens sidor vanligare och man hade samma skribent för ett eller flera år i taget.

1981 bildades det första redaktionsrådet vars medlemmar var: Erik Wentin, Sven Granholm och Bengt Pettersson. Ännu idag finns ett redaktionsråd som en hjälp och ett bollplank åt redaktören.

Den flitigaste skribenten under alla år vid sidan om redaktörerna var Sven Granholm. Hans första skrivelse finns i nr 10/1955.

Börje Mård var redaktör mellan åren 1998–2007 och under hans tid tillkom LFF:s logo. Den utformades av Britta Gran-kulla. Logon var nog ett led i det identitets-skapande arbete som man kunde märka i väckelserörelsen sen slutet av 1990-talet och den pryder ännu tidningen. Under Börjes tid började en förnyelse av layouten och förnyelsen fortsatte under följande redaktör som var Anders Värnström. Han skötte redaktörskapet åren 2008–2011. Tomas Gäddnäs var redaktör under åren 2011–2019, då nuvarande redaktören, pastor Vesa Pöyhtäri tog över. +

Stig-Erik Enkvist

Kvinnorna i Sions Missionstidning

UNDER DE 100 ÅR som *Sions Missionstidning* har utgetts har såväl mäns som kvinnors bidrag publicerats i tidningen. Visserligen har kvinnornas artiklar varit färre än männens, men många kvinnor har utmärkt sig som flitiga skribenter genom åren. Det handlar till största delen om kvinnor bosatta (i Österbotten) i Finland, (norra) Sverige och Norge.

En utveckling som kan ses i *Sions Missionstidning* då det gäller kvinnors skrivande är att fram till 1980-talet var det färre kvinnor som skrev till tidningen. I gengäld skrev dessa ganska många artiklar. Karlebytolken Maria Ventus (1877–1966) var den kvinna som skrev flest artiklar fram till början av 1960-talet. En annan flitig skribent var lärarinnan Hulda Segerlund (1883–1956) i Sverige, liksom sjuksköterskan Naëmi Sandlund (1887–1968), bosatt i Sydösterbotten på äldre dagar. Senare ökade anta-

let kvinnor som skrev, men de skrev färre artiklar var. Fram till de sista decennierna av 1900-talet fanns kvinnliga skribenter som fungerade som prenumerantombud för tidningen. Det innebar att de samlade in namn och avgifter från prenumeranter i sin närhet, varpå de vidarebefordrade materialet till redaktören. Ombuden skrev i regel kortare hälsningar till redaktören och läsarna. Andra var kvinnliga skribenter var gifta med någon predikant, eller hade en far som var predikant. En del var aktiva i sina bönehus som arrangörer för sammankomster och gav gästande predikanter logi.

Vid en jämförelse mellan kvinnliga och manliga skribenters artiklar kan noteras att de till innehåll och utformning har varit i stort sett likadana. Språkdräkten var likadan och budskapet handlade om synd och nåd. Ibland var budskapet evangeliserande med uppmaningar till bättring för eventuella icketroende läsare. Exempelvis ingick följande citat i en betraktelse publicerad 1957 skriven av Maria Ventus:

Kom till Guds
hjärta, sök upp
Faderns tjänare,
så får du klän-
ning, skor och ring och blir
till Guds barn och himmel-
rikets arvinge.

Ännu några ord till dem, som stå utanför lägret: Kom in, kära själ [...]. O dyra själ, tag emot frälsningens budskap, tro just som du är alla dina synders förlåtelse i Jesu dyra namn och oskyldiga blod, som renar från alla synder. Kom till Guds hjärta, sök upp Faderns tjänare, så får du klänning, skor och ring och blir till Guds barn och himmelrikets arvinge.

Tolken Maria Ventus från Karleby var en flitig skribent i *Sions Missions-tidning* ända fram till sin död.

Samtidigt gav kvinnorna uppmuntran och råd till trossyskon om hur tron kan bevaras i hjärtat. Kvinnor skrev personliga vittnesbörd, men även betraktelser med något bibelcitrat som rubrik. Kvinnorna riktade sitt budskap till samtliga läsare och ibland specifikt till sina trossysstrar. Framför allt fanns barn och unga på kvinnornas hjärtan i artiklar som publicerades exempelvis under rubriker som »Brev till de små« och »Brev till de unga«. Bland skribenterna ännu in på 2000-talet finns många kvinnliga skribenter, särskilt sedan »Barnens sidor« började publiceras regelbundet, med på förhand avtalade skribenter. Många dikter som har publicerats i tidningen har även varit skrivna av kvinnor.

Att kvinnors artiklar publicerades i *Sions Missionstidning* var inte helt oproblematiskt under de första åren. En kvinna skrev 1927 att hon hade blivit ifrågasatt för sitt skrivande. Hon, och andra kvinnor, uppmuntrades dock att fortsätta sända sina artiklar till tidningen. För att tidningen skulle kunna utges var det förstås viktigt att det fanns bidrag att publicera. På 1930-talet uppma-

nades »svensktalande kristna och predikanter« och följande decennium riktades uppmaningen till »bröder och systrar«. Många kvinnor har under åren berättat att de känt en inre kallelse att skriva. Deras uppdragsgivare var Gud själv. Kvinnorna skrev ibland att någon predikant eller något trossyskon hade uppmanat dem att skriva. I underskrifterna ingick ofta, tillsammans med kvinnans namn, tillägget »eder ringaste syster i tron«.

Sions Missionstidning har varit en gemensam angelägenhet inom väckelserörelsen i 100 år. Genom tidningen har vi kunnat hämta ny kraft och styrka i den tro som är gemensam för oss alla. Skaran av kvinnliga skribenter är stor – här har enbart nämnts namnet på ett fåtal kvinnor – och många har redan avlidit. Vi vill slutligen rikta vårt varma tack till alla kvinnor som mera eller mindre regelbundet har producerat material till tidningen. Ytterst riktar vi vårt tack till Gud som trofast har bevarat sitt levande Ord bland oss. +

Gerd Snellman

Gustaf Westerlund – en bibelsprängd farbror

»HANS SKRIVELSER FRÅN TIDIGARE ÅR och härefter skola bevara åt oss minnet av en bibelsprängd farbror, som förlitade endast på Kristi gärning och kunde ej giva efter åt dem, som vilja underkasta Guds barn människoträldom och lagbunden frihet.«

Med de orden beskrev prosten V. H. Kivi-oja predikanten och redaktören Gustaf Westerlund efter hans bortgång i juni 1938.

Gustaf Westerlund (1866–1938) var en av de ledande personligheterna inom den svenskspråkiga laestadianismen i Österbot-ten under tidigt 1900-tal. Gustaf var barn-
domskristen och en son av väckelsen i Näs i Eugmo. Han var initiativtagare och den för-
sta ansvariga redaktören när *Zions Missions-
tidning* började utkomma som egen svensk

tidning år 1925. Under en sjukdomsperiod år 1931 avsåg han sig redaktörsuppgiften, men fortsatte som tidningens mest akti-
va skribent fram till sin död. Största delen av Gustafs över 100 publicerade skrivelser skrevs under de sista åren. Dessutom efter-
lämnade Gustaf ett lika stort antal opubli-
cerade andakter och bibelbetraktelser samt en mängd brev till församlingar som han besökt under predikoresor i Finland, Sverige och Norge.

Gustaf Westerlund föddes i Lillträsk i Eugmo år 1866 som den yngste av familjens sex söner. Fadern, torparen Matts Westerlund, omnämns som en av de ledande männen inom väckelsen i Eugmo. Modern Kaisa (f. Hästö) dog redan ett och ett halvt år efter Gustafs födelse. Hemmet var fattigt och Gustafs bröder flyttade till Vasa under början av 1880-talet. Gustaf kom också till Vasa för militärtjänst i 20 års ålder, där han träffade sin blivande hustru Johanna (f. Nordbeck) från Pörtom. Vigseln ägde rum år 1889. Det unga paret bosatte sig därefter på torpet i Eugmo.

Gustaf var en handlingens man. Det berättas att det blev bråttom en gång när ett av barnen skulle födas. När en vän kom förbi med ett vedlass längs en vinterväg, välte Gustaf vedlasset i skogen och lånade hästen för att hämta barnmorskan. Det gick nog lyckligt den gången, de tre flickor som föd-

Herren må leda
eder lyckligt
genom denna
onda värld, så

att vi finge mötas i den
himmelska härligheten.
Eder bristfulle fader G.W.

des på torpet fick växa upp till vuxen ålder. När familjen växte såg man sig ändå tvungen att år 1895 flytta till Vasa. I familjen föddes totalt 13 barn, fyra av dem dog redan i unga år. I Vasa hjälpte Gustaf till en början sina bröder i byggnadsarbete, men han fick snart tjänst med att köpa upp stock som agent för Hellnäs såg.

Gustaf blev genast verksam inom Vasa Fridsförening, där han redan följande år blev medlem i styrelsen och några år senare predikant. Gustaf kännetecknades av en positiv humor som framkommer tydligt i hans många brev och lyckönskningar till de närmaste. Den kristna bekännelsen var ändå alltigenom det viktigaste. I *Sions Sånger* finns en sång bevarad av Gustaf, SS

113. Originalversionen publicerades i ZM år 1933 och inleds med orden: »Min syndaskuld med all dess dom, tog villigt du Guds Lamm på Dig. Och därför nu jag fri och glad i blodet min försoning har.« Trots att Gustaf kände av sin egen synd och svaghet fick han leva och somna in i den fulla frälsningsvissheten »vad Gud har gjort, därpå kan jag både leva och dö«.

Till sina efterkommande efterlämnade Gustaf ett andligt testamente som avslutas med orden: »Herren må leda eder lyckligt genom denna onda värld, så att vi finge mötas i den himmelska härligheten. Eder bristfulle fader G. W.« +

Tomas Gäddnäs

Likt vårdagssol i morgonglöd

1. Likt vårdagssol i morgonglöd
gick Jesus fram ur natt och död
till liv förutan like.

Därför, så länge världen står,
det efter vinter kommer vår
också i andens rike.

2. Som fåglars kör i lund och mark
besjunger våren, blid och stark,
och livets alla under,
vi må besjunga med varann
hans liv, som döden övervann
i påskens morgonstunder.

3. Snart alla ängar stå i skrud,
och skogen kläder sig som brud,
när livets krafter blomma.
Så komme vår i Jesu namn
i folkens liv, i kyrkans famn,
till alla själars fromma.

Psalmboken nr 532

Livet och årstiderna

BILD: AARON BURDEN • UNSPLASH.COM

LIVETS DIMENSIONER INNEFATTAR allt från barnaår till ålderdom. Man brukar förlikna människans livslopp ofta med årstiderna och använda begreppen livets vår och livets höst.

Men upplevelsen av att vara på livets höst behöver inte nödvändigtvis vara en negativ sak, trots den negativa klangen. Att bli äldre behöver inte betyda stagnation eller tillba-

kagång. Till och med under det som man kallar för livets höst kan vårtecken råda; tecken på liv kan bryta fram. Insikter kan dyka upp och bryta invanda negativa tankebanor. Fastän man kan uppleva i sitt hjärta en smällkall vinter kan också det av nåd smältas upp. Tankemönstren, att ingenting ändras, upplevelsen av stagnation i det egna livet – ja, allt sånt kan också förändras.

Mitt i allt kan vi uppleva glädje, framför allt för när Guds nåd får lysa upp vårt inre och vi får glädjefullt konstatera, oberoende av om vi befinner oss på livets vår, sommar och höst kan vi finna frid i våra hjärtan, en bestående Guds frid. Metaforen med våra liv och årstiderna kan öppna upp ett nytt perspektiv, full av respekt och hänförelse inför Guds allmakt och skapelse. +

” Fastän man kan uppleva i sitt hjärta en smällkall vinter kan också det av nåd smältas upp.

Magnus Enlund

Trygga rum

BILD: CRISTOFER MAXIMILIAN • UNSPLASH.COM

MÅNGA OFFENTLIGA PLATSER vill följa principer för ett »tryggare rum« – en plats där en människa kan vara sig själv utan rädsla för att bli ifrågasatt för sina livsval eller behöva höra åsikter som går emot de värderingar man valt.

Vi bär alla på en längtan efter ett tryggt rum, men vi har förlorat den. I paradiset vandrade människan med Gud bland skapelsen utan rädsla. »*De var nakna men kände ingen skam*«, säger Bibeln. Att leva enligt Guds skapelsevilja innebar att Guds närvaro alltid kändes trygg.

Men genom synden förlorade människan sin trygghet och sitt skydd. Gud började upplevas som skrämmande. Tryggheten måste sökas genom att gömma sig undan hans ansikte. Man började även skyla sig med fikonlöv – inte bara sin yttre nakenhet utan också sina innersta tankar, eftersom de inte längre var rena. Försvaret av egna handlingar och livsval tog vid.

»*Var är du?*« ropade Gud, och människan ställdes inför honom. Det var dags att göra upp, dags för domen. Inför Gud hjälpte inga försvarstal. Fördrivningen ur paradiset blev

verklighet. Brödet skulle ätas i sitt anletes svett, graviditetens vedermödor blev tunga. Men Gud lämnade inte människan i hopplöshet. Han gjorde inga undantag från sin vilja men gav ett större löfte. Han lovade att kvinnans säd skulle krossa djävulens makt och besegra livets brustenhets – allt det vi ännu idag möter i dess fulla hårdhet. Löftet om försoning och en Frälsare gavs att tas emot i tro. Och människan fick skinnkläder, ett bättre skydd än fikonlöven – en bild av att någon måste dö för en annan, för att skammen inte skulle synas.

Det är talande för människans flyktbeteende att man i vår tid inte vill höra talas om tro i offentliga sammanhang. Den som inte tror ska skyddas från att ens behöva höra namnet Jesus i positiv bemärkelse. Tänk hur långt människan är beredd att springa för att inte höra Guds röst! Man måste alltid vara på sin vakt så att man inte av misstag får höra den. Och de som bejakar rädsla är själva rädda att ställas till svars. Sådana lagar och rekommendationer har samhället infört för att skydda människan. Ett ganska stort fikonlöv.

Även våra kyrkor vill man forma till tryggare rum i människans ögon. Man vill skapa alternativa samlingsformer så att ingen ska behöva få sina innersta tankar avslöjade. På så sätt kan man tryggt stanna bakom sina egna fikonlöv.

Men detta är inte den trygghet som Gud i sin kärlek vill ge den fallna och syndiga människan. Han vill rena hjärtan från otro och synd, oavsett vilka brott och tankar de bär på. Därför förändrar Gud inte sitt ord. Men han ger den fallna människan en så god trygghet att hon kan vandra hela sitt liv med syndakännedom fram till domens dag.

Det är samma trygghet som de som vågade träda fram inför Gud med sina fikonlöv fick höra: löftet om världens Frälsare, som bär syndens dom och i sin kärlek låter sitt ord höras även för dem som inte vill lyssna. Omvänd er och tro evangelium: i Jesu namn och blod finns syndernas förlåtelse.

Guds barns trygga rum är att få vara hans barn i hans rike.

En välsignad och god nyårshälsning! +

Jukka Malinen

Texten är hämtad ur *Rauhan Sana* nr 1/2025.

Timo Junkkaala:

»Det finns inga rationella, bibliska eller teologiska grunder, utifrån vår kyrkas bekännelse, för en ny äktenskapssyn«

DEN KRISTNA KYRKANS ÄKTENSKAPSSYN bör grunda sig på de delar av Guds ord som handlar om äktenskapet. Sådana grundläggande bibelställen är 1 Mos 1:27–28, 1 Mos 2:24 och Jesu undervisning i Matt 19:4–6. Utifrån dessa verser är det obestridligt att äktenskapet är mellan en man och en kvinna. Detta blir ännu tydligare när Bibeln dessutom uttryckligen avvisar sexuella relationer mellan personer av samma kön, såsom i Rom 1:26–27. Det kristna äktenskapet bygger naturligtvis inte bara på enstaka bibelställen, utan är en del av Bibelns helhets-syn, som börjar i skapelseberättelsen och omfattar hela människosynen och familjebegreppet. Dessutom beskriver flera bibelställen äktenskapet mellan man och kvinna som en bild av relationen mellan Kristus och församlingen.

Enligt Bibelns undervisning avvisade

den tidiga kyrkan de homosexuella relationer som var vanliga i antiken. Därefter har inte bara alla kristna kyrkor, utan också alla religioner och samhällen världen över, ända fram till vår tid, hållit fast vid att äktenskapet är mellan en man och en kvinna. Även om äktenskap mellan personer av samma kön har blivit tillåtet i Finland, måste kyrkan naturligtvis hålla fast vid sina egna utgångspunkter – Guds ord och vår kyrkas bekännelse.

Det är förbryllande att biskopsmötet nu föreslår en förändring som både det själv och kyrkomötet upprepade gånger tidigare har avvisat. Man bör kunna förvänta sig en viss konsekvens i kyrkans beslut. +

Utdrag ur Timo Junkkaalas utlåtande till kyrkomötets lagutskott. Hela utlåtandet finns att läsa på Seurakuntalainen.fi.

**PINGSTMÖTE I
BOSUND BÖNEHUS
6-8 JUNI 2025**

MÖTESTILLFÄLLEN:

Fredag 18.00, 20.30 sångkväll

Lördag 10.00, 13.00, 16.00, 19.00,

21.00 sångafton, 22.30 ungdomssamling

Söndag 10.00, 13.00 högmässa, 15.30 sångstund för barn,
17.00

Mötet är tvåspråkigt, mat och inkvartering ordnas.

För logi kontakta Lennart Snellman tel. 044 328 2564

el. Amanda Snellman tel. 044 508 9138.

Mötestillfällena radieras via Radio LFF,

98,0 MHz samt via internet på www.lff.fi.

Mötet strömmas även på Lff:s Youtube-kanal.

Välkomna i Jesu namn!

Bosund bönehusförening rf.

**Gläd er alltid i Herren. Än en gång säger jag: gläd er!
Låt alla människor få se hur vänliga ni är. Herren är nära.**

**Bekymra er inte för något, utan låt Gud få veta alla era önskningar genom bön
och åkallan med tacksägelse. Då ska Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara
era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus.**

Fil. 4:4-7

Sommarmöte i Haparanda

Tornedalens sommarmöte hålls i Haparanda ishallen Kuben området den 4–6 juli 2025. För info om logi i närområdet, se <https://haparandatornio.com/sv/boende>. Kontaktpersoner Hans Rahkola (+46 7024 22766) och Roger Grankulla (+358 50356 8978 eller +46 723344 198). Alla är hjärtligt välkomna!

Haparanda fridsförbund

För mer information, se kyrkotorget.se/haparanda.fridsforbund

Tidningens gratisår till brudpar i Sverige och Norge

LFF:s styrelse har vid sitt senaste möte beslutit att erbjuda alla par som gifter sig ett års gratis prenumeration på *Sions Missionstidning*. Detta erbjudande har funnits många år i Finland, och efter en påstöt från Sverige så beslöts att erbjuda det samma till trossyskonen i Sverige och Norge. Det betyder att efter gratisåret så fortsätter det som vanlig prenumeration.

Då någon gifter sig och vill ha *Sions Missionstidning* ett år gratis så kan de meddela sitt namn och adress till redaktör Vesa Pöyhtäri (vesa.poyhtari@lff.fi).

Prenumerationer

PRISER

Finland

Prenumeration: 45 euro

Gåvoprenumeration: 25 euro

Sverige

Prenumeration: 48 euro + frakt

Gåvoprenumeration: 28 euro + frakt

Obs! Betalningarna i euro.

Norge

Prenumeration: 48 euro + frakt

Gåvoprenumeration: 28 euro + frakt

Obs! Betalningarna i euro.

Övriga

Prenumeration: 48 euro + frakt

Obs! Betalningarna i euro.

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis

under ett år till nygifta par.

PRENUMERATIONER I FINLAND

Adresskorrigeringar/register

+358 44 977 5374 (genom textmeddelande)

• elin.nyfelt@lff.fi

Obs! Flyttningsanmälan till Magistraten

gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

PRENUMERATIONER I SVERIGE

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

+46 70 242 2766 • hans.rahkola@gmail.com

PRENUMERATIONER I NORGE

Sara Olsen, Borrásveien 17, 9517 Alta

+47 91165805

FAKTURERING

Antero Heikkilä

+358 500 260 539 • antero.heikkila@multi.fi

TALTIDNING

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma

som för papperstidningen. Kontaktperson

för taltidningen är Vesa Pöyhtäri:

+358 44 217 5410 • vesa.poyhtari@lff.fi

Galileer, varför står ni
och ser mot himlen? Denne
Jesus som togs upp från er
till himlen, han ska komma
tillbaka på samma sätt som ni
såg honom stiga upp till himlen.

Apostlagärningarna 1:11